

RIKSDAGENS SVAR 79/2004 rd

Regeringens proposition om godkännande av ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss och godkännande av den internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till konventionen, förslag till lag om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet, förslag till lag om ändring av fartygsregisterlagen samt förslag till lag om ändring av lagen om gränsbevakningsväsendet

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition om godkännande av ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss och godkännande av den internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till konventionen, förslag till lag om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet, förslag till lag om ändring av fartygsregisterlagen samt förslag till lag om ändring av lagen om gränsbevakningsväsendet (RP 59/2004 rd).

Beredning i utskott

Kommunikationsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (KoUB 14/2004 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att statsrådet skyndsamt vidtar åtgärder för att anpassa regleringen av passagerarlistor till de krav som grundlagen ställer.

Riksdagen har

godkänt de ändringar som i London den 12 december 2002 gjorts i bilagan till den i London år 1974 ingångna internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) till den del de omfattas av Finlands behörighet.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i de ändringar av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), vilka gjordes i London den 12 december 2002, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Denna lag innehåller de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004, nedan förordningen om sjöfartsskydd.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *behörig myndighet* Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet, polisen och tullverket,

2) *hamninnehavare* den som håller en hamnanläggning, samt

3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamnanläggning eller de personers säkerhet som befinner sig där.

2 kap.

De behöriga myndigheternas uppgifter

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Den behöriga myndigheten har till uppgift att övervaka att bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag efterlevs.

Gränsbevakningsväsendet, polisen och tullverket skall informera Sjöfartsverket om brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. Sjöfartsverket skall utan dröjsmål vidta åtgärder för att rätta till bristerna. Om en brist till sin karaktär är sådan att dess avhjälpande kräver snabba åtgärder, kan även en annan behörig myndighet vidta omedelbara åtgärder för att rätta till bristen. Myndigheten skall genast informera Sjöfartsverket om detta.

Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

Den behöriga myndigheten skall, utan hinder av sekretessbestämmelserna, till en annan behörig myndighet lämna information som behövs med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag. Informationen kan förmedlas elektroniskt på det sätt som föreskrivs i denna lag.

4 §

Sjöfartsverkets särskilda uppgifter

Sjöfartsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Därutöver har Sjöfartsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar, godkänna fartygens och hamnanlägg-

ningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

2) vidta de kontrollåtgärder som avses i artikel 9 i förordningen om sjöfartsskydd för att säkerställa att ett fartyg som är i finsk hamn uppfyller bestämmelserna i förordningen och, om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen eller om fartyget inte på begäran uppvisar certifikatet, informera gränsbevakningsväsendet, polisen eller tullverket om detta samt vidta de behövliga kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd,

3) vidta de åtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkt 2.4 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, för att rätta till fartygets bristande överensstämmelse, om det finns grundad anledning att misstänka att ett fartyg som anlöper finsk hamn inte efterlever bestämmelserna i förordningen, och om bristen inte rättas till eller om det annars finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte efterlever bestämmelserna i förordningen, informera gränsbevakningsväsendet, polisen eller tullverket om detta samt vidta de behövliga kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkt 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen,

4) godkänna de likvärdiga skyddsarrangemang som avses i artikel 5.4 i förordningen om sjöfartsskydd och beträffande dem vidta de åtgärder som avses i artikel 5.4 i förordningen,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet,

6) göra de administrativa anmälningar som förordningen om sjöfartsskydd avser, samt

7) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för verket.

5 §

Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter

Gränsbevakningsväsendet har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnanläggningars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm,

2) utan dröjsmål informera andra behöriga myndigheter om de rapporter och skyddslarm som avses i 1 punkten,

3) beträffande ett i 1 punkten avsett skyddslarm från ett finskt fartyg som inte är i finsk hamn eller inte anlöper finsk hamn omedelbart informera administrationerna i de stater i vilkas närhet fartyget är i drift, samt

4) efter att ha erhållit information om ett sådant fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

6 §

Polisens särskilda uppgifter

Polisen har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare anvisningar om hur man skall skydda sig mot risksituationer,

2) informera Sjöfartsverket om de beslut om ändring av skyddsnivån som polisen fattat, samt

3) efter att ha erhållit information om ett sådant fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

7 §

Tullverkets särskilda uppgift

Utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag skall tullverket efter att ha erhållit information om ett fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

3 kap.

Säkerhetskontroller och andra åtgärder som ökar säkerheten

8 §

Säkerhetskontroller

I syfte att förhindra olagliga gärningar som skadar fartyg, hamnanläggningar eller personer som befinner sig där får det utföras kontroller av fartyg, fartygs last, lastenheter och lastunderlag, förnödenheter som används för proviantering av fartyget och utrustande av fartyget samt byggnads-

der, lokaler och förvaringsutrymmen i anslutning till hamnanläggningen. Kontroller får dock inte utföras i sådana delar av byggnader och fartyg som uteslutande används som bostadsutrymmen. Kontroller i sådana utrymmen som används för boende och som också används som driftsställe eller för affärsverksamhet får utföras endast om detta av grundad anledning är nödvändigt för att förhindra gärningar som avses i detta moment.

Säkerhetskontroller av postförsändelser skall genomföras på ett sätt som inte äventyrar brevhemligheten.

I sådant syfte som avses i 1 mom. kan med hjälp av metalldetektor eller någon annan liknande teknisk anordning kontrolleras att en passagerare inte i sina kläder har eller annars bär på sig eller har med sig farliga föremål. Passageraren kan också utfrågas. Om det finns grundad anledning att misstänka att någon har med sig ett farligt föremål kan denne kontrolleras i syfte att finna föremålet. Även personer som arbetar på fartyget eller i hamnanläggningen kan åläggas att genomgå säkerhetskontroll eller bli utfrågade samt, om särskilda skäl kräver det, även personer som i övrigt vistas där.

På fartyget eller i hamnanläggningen har den som utför kontroller rätt att frånta en person farliga föremål eller ämnen som påträffas vid kontrollen eller någon annanstans och vars innehav förbjuds någon annanstans i lag.

De föremål eller ämnen som fråntagits en person skall överlämnas till polisen eller, om inget hinder föreligger enligt lag, returneras till den kontrollerade när han eller hon avlägsnar sig från fartyget eller hamnanläggningen.

9 §

Lovliga farliga föremål

Den som utför kontroller på ett fartyg eller i en hamnanläggning får förordna att farliga föremål som en person med stöd av ett behörigt tillstånd eller annars lagligen har rätt att föra med sig, före tillträdet till fartyget eller hamnanläggningen skall överlämnas för att förvaras separat ombord på fartyget eller i hamnanläggningen.

Föremålen skall returneras då personen lämnar fartyget eller hamnanläggningen. Om ett föremål inte då riskfritt kan returneras, skall det överlämnas till polisen antingen för att återlämnas till den person som blivit kontrollerad eller för åtgärder som anges i 24 § i polislagen (493/1995).

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller en hamnanläggning eller personer som befinner sig där.

Andra än i 1 mom. nämnda personer kan ges i uppdrag att utföra i 1 mom. avsedda säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 10 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) ställs för godkännande som ordningsvakt eller om de har fått en sådan utbildning enligt ett utbildningsprogram som Luftfartsverket fastställt och som avses i 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994) och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. Vid behandlingen av godkännandet har polisen rätt att använda de registeruppgifter på vilka en begränsad säkerhetsutredning enligt lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) kan grunda sig.

De säkerhetskontrollörer som avses i 2 mom. har inte rätt att utföra kontroller i utrymmen som omfattas av hemfriden. De har inte heller rätt att använda maktmedel.

Bestämmelser om fartygets befälhavares rätt och skyldighet att upprätthålla ordning och säkerhet på fartyget finns i 74 § i sjömanslagen (423/1978).

11 §

Principen om minsta olägenhet

Säkerhetskontrollerna skall utföras så att de inte vållar onödig olägenhet för den person eller det objekt som kontrolleras. Åtgärden får inte

onödigt försvåra eller störa den övriga verksamheten på fartyget eller i hamnanläggningen.

Kontroller som gäller personer skall utföras finkänsligt.

12 §

Tvångsåtgärder som hänför sig till en person

Om någon vägrar underkasta sig en sådan kontroll som avses i denna lag eller om det med fog kan misstänkas att personen utgör ett hot mot sjösäkerheten, kan en gränsbevakningsman, polisman eller tullman förvägra personen tillträde till fartyget eller hamnanläggningen eller avlägsna personen från fartyget eller hamnanläggningen. Åtgärden får vid behov vidtas med användande av sådana maktmedel som kan anses nödvändiga och försvarbara med hänsyn till äventyrandet av sjösäkerheten, uppträdandet hos den som skall avlägsnas samt övriga omständigheter.

Bestämmelser om överdriven användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

4 kap.

Särskilda bestämmelser

13 §

Lämnande av uppgifter innan fartyget anlöper hamn

De uppgifter om fartyget som hänför sig till sjöfartsskyddet och som avses i artikel 6 i förordningen om sjöfartsskydd skall tillställas Sjöfartsverket på det sätt som Sjöfartsverket bestämmer.

14 §

Hamninnehavarens informationsskyldighet

Hamninnehavaren skall för bedömningen av skyddsnivån utan dröjsmål informera polisen om alla sådana faktorer som hamninnehavaren fått

kännedom om och som kan ha betydelse för det sjöfartsskydd som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag. På samma gång skall även Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket informeras.

15 §

Befälhavarens informationsskyldighet

Fartygets befälhavare skall för bedömningen av skyddsnivån utan dröjsmål informera hamninnehavaren eller polisen om alla sådana faktorer som befälhavaren fått kännedom om och som kan ha betydelse för det sjöfartsskydd som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag.

16 §

Skyldighet att förete material

Den behöriga myndigheten har, utan hinder av sekretessbestämmelserna, rätt att utan avgift till påseende få sådana med hänsyn till uppnåendet av syftet med förordningen om sjöfartsskydd och syftet med denna lag nödvändiga dokument, passagerarförteckningar samt övrigt material och andra förteckningar som hamninnehavaren, redaren eller fartygets befälhavare skall uppgöra eller förvara samt att utan avgift få kopior av dessa. Den behöriga myndigheten har också rätt att via en teknisk anslutning få material som finns i elektronisk form. Den behöriga myndigheten får överlämna material som erhållits på detta sätt enbart till en annan behörig myndighet. Uppgifterna får endast användas för skötseln av de uppgifter som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag.

Den behöriga myndigheten har rätt att av fartygets befälhavare och övriga personer som tjänstgör på fartyget samt av personer som arbetar i hamnanläggningen få information och hjälp i övervakningen av att fartyget eller hamnanläggningen uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag.

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som bestäms någon annanstans i lag har polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde på området för en finsk hamnanläggning som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 28 § 1 mom. 1 punkten i polislagen för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats, eller i personalutrymmen eller i arbetsrum som anvisats arbetstagnarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras när detta är nödvändigt i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen samt i syfte att identifiera personer som är efterlysta för brott som avses i nämnda kapitel eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får i hamnanläggningarna placera anordningar som används för den tekniska övervakningen, om inte detta medför oskäligen olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som fortlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats i en sådan finsk hamnanläggning eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, ifall skyddsnivå 2 eller 3 fastställts i enlighet med koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar, vilken ingår i kapitel XI-2 i bilagan till SOLAS-konventionen. Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även genom teknisk anslutning.

På behandling av uppgifter som erhållits med hjälp av teknisk övervakningsutrustning tillämpas bestämmelserna i personuppgiftslagen (523/1999), lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003), lagen

om gränsbevakningsväsendet (320/1999) eller tullagen (1466/1994), oberoende av om upptagningarna utgör ett sådant personregister som avses i personuppgiftslagen eller inte.

18 §

Kostnader för lämnande av elektroniska uppgifter

Den behöriga myndigheten inför på egen bekostnad ett system med hjälp av vilket den kan ta emot och behandla sådana uppgifter som avses i 16 och 17 §. Den behöriga myndigheten svarar även för kostnaderna för anslutningen av systemet till ett kommunikationsnät.

Redaren och hamninnehavaren har rätt att av statens medel få ersättning för omedelbara kostnader för investeringar i samt användning och underhåll av system, utrustning och programvara som anskaffats enbart för de behov som den behöriga myndigheten uppgett. Redaren och hamninnehavaren har rätt att av statens medel få ersättning även för omedelbara kostnader som orsakats av en åtgärd som den behöriga myndigheten förordnat om. Beslut om ersättning för kostnader fattas av kommunikationsministeriet.

Redaren och hamninnehavaren får för sin kommersiella verksamhet inte använda system, utrustning eller programvara som bekostats av den behöriga myndigheten.

19 §

Avhjälpan av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren inte iakttar bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd eller bestämmelserna i denna lag skall Sjöfartsverket, efter att ha hört den som gjort sig skyldig till försummelsen, meddela behövliga anvisningar och förelägganden för avhjälpan av bristerna eller missförhållandena. Sjöfartsverket får fastställa en frist för avhjälpan av bristerna eller missförhållandena.

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses

i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Sjöfartsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen tills felet eller bristen har avhjälpits eller materialet har överlämnats. Polisen och hamninnehavaren skall utan dröjsmål informeras om beslutet.

20 §

Samarbetet mellan behöriga myndigheter

Varje behörig myndighet är inom sitt verksamhetsområde skyldig att bistå en annan behörig myndighet.

21 §

Ersättande av kostnader

Bestämmelser om avgift för utförande av skyddsutredningar, godkännande av skyddsplaner och för utfärdande av certifikat samt om avgiftsgrunderna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om det vid kontroller som avses i denna lag uppdragas sådana brister som enligt förordningen om sjöfartsskydd eller denna lag berättigar till stoppande av ett fartyg eller begränsning av fartygets verksamhet eller avbrytande av arbetet vid hamnanläggningen, skall redaren, dennes representant i Finland eller hamninnehavaren ersätta alla kostnader i anslutning till extra kontroller.

22 §

Behandling och hemlighållande av information

Information som ingår i skyddsutredningar och skyddsplaner får behandlas endast av de personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften, av redarens, fartygets och hamnanläggningens skyddschefer samt av de personer som skyddscheferna anvisat för uppgiften.

En person som är anställd hos en redare, på ett fartyg eller i en hamnanläggning eller en person som hos dessa sörjer för skyddsarrangemang får inte för en utomstående röja vad han eller hon i

sina arbetsuppgifter har fått veta om skyddsutredningar och skyddsplaner samt om omständigheter som anknyter till genomförandet av dessa och inte heller vad som framkommit i samband med kontroll av postförsändelser.

I lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om den tystnadsplikt som gäller den som är anställd hos en myndighet, den som verkar på uppdrag av en myndighet eller den som är anställd hos den som utför ett myndighetsuppdrag.

23 §

Förseelse mot sjöfartsskyddet

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter den informationsskyldighet som avses i 13 § eller inte iakttar ett föreläggande som Sjöfartsverket meddelat med stöd av 19 § skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot sjöfartsskyddet* dömas till böter.

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till en behörig myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

24 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 22 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

25 §

Ändringssökande

I ett beslut som den behöriga myndigheten fattat med stöd av denna lag och förordningen om sjöfartsskydd får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvaren skall behandlas utan dröjsmål.

Ändringssökande hindrar inte att ett fartyg stoppas, att verksamheten på ett fartyg eller vid en hamnanläggning begränsas eller att ett beslut

om en i 12 § avsedd tvångsåtgärd som hänför sig till en person verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

5 kap.

Ikraftträdande

26 §

Ikraftträdandebestämmelse

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av fartygsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fartygsregisterlagen av den 11 juni 1993 (512/1993) 5 §,
ändras rubriken för 1 § samt 12 § och 43 § 2 mom. samt
fogas till 1 § ett nytt 4 mom., till 4 § ett nytt 4 mom., till lagen ett nytt 2 a kap. och till 43 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

*Fartygsregistret, registreringspliktiga fartyg
och historikregistret*

4 §

Registermyndigheterna och registerområdena

— — — — —
Över de finska passagerarfartyg och de finska lastfartyg med en bruttodräktighet på minst 500 som går i internationell fart och som införts i fartygsregistret skall också föras ett historikregister enligt 2 a kap.

— — — — —
Bestämmelser om registermyndigheternas uppgifter i egenskap av historikregisterförare finns i 2 a kap.

12 §

Rättande av fel

Vid rättande av ett felaktigt avgörande i ett registerärende eller av en felaktig registeruppgift iakttas förvaltningslagen (434/2003). Beträffande ärenden om rättande av fel gäller det som nedan föreskrivs om beslutsfattande i registerärenden. Om ett rättelseärende inte avgörs genast, skall det antecknas i registret att det är anhängigt.

Vid behandling av ärenden som gäller personuppgifter iakttas dessutom personuppgiftslagen (523/1999).

2 a kap.

Historikregistret

13 a §

Registerföring

Historikregistret skall innehålla en oavbruten sammanfattning av uppgifterna om de skeden som hör samman med äganderätten till fartyget. Sammanfattningen består av uppgifter som erhållits av redaren och den utländska registermyndigheten och av uppgifter som registermyndigheten skaffat. Till sammanfattningen fogas också motsvarande uppgifter som erhållits av myndigheten i fartygets tidigare flaggstat.

Syftet med registret är att utgöra en grund för att det fartyg som finns i registret förses med ett dokument som innehåller åtminstone de uppgifter som avses i 13 b §. Dokumentet skall alltid vara uppdaterat och ständigt förvaras ombord på fartyget.

Registret förs enligt en fastställd modell på engelska, men de uppgifter som erhållits av en utländsk registermyndighet får ingå i registret också på franska eller spanska. De uppgifter som skall föras in i registret kan tillställas registermyndigheten även på finska eller svenska. Rapporter och övriga dokument som innehåller registeruppgifter bildar fartygets akt.

Tidigare registeruppgifter får inte avlägsnas, ändras, raderas eller göras oläsliga.

13 b §

Registrets innehåll

I historikregistret antecknas för varje fartyg

1) flaggstaten och det datum då fartyget registrerades och upphörde att vara registrerat i staten i fråga,

2) IMO-nummer, fartygets namn och hemort,

3) den registrerade ägarens namn och adress,

4) namnet på den som eventuellt hyrt fartyget utan besättning och dennes adress,

5) redarens namn och adress samt sådana adresser från vilka redaren sköter säkerhetsledningsverksamheten,

6) namnet på det klassificeringssällskap som har klassificerat fartyget,

7) namnet på den administration eller den erkända organisation som till redaren utfärdat det intyg om överensstämmelse eller det interimistiska intyg om överensstämmelse eller för fartyget utfärdat det certifikat för säkerhetsledning eller det interimistiska certifikat för säkerhetsledning som avses i den internationella säkerhetsorganisationskoden (ISM-koden) som Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) utfärdat för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening, samt namnet på det organ som har utfört granskningen på basis av vilken intyget eller certifikatet utfärdats, ifall fartyget inte granskats av det organ som utfärdat intyget eller certifikatet, samt

8) namnet på den administration eller den erkända skyddsorganisation som har utfärdat det slutliga eller interimistiska internationella skyddscertifikat för fartyg som avses i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004 och namnet på det organ som har utfört verifieringen på basis av vilken certifikatet utfärdats, ifall fartyget inte granskats av det organ som utfärdat certifikatet.

13 c §

Redarens och befälhavarens skyldigheter

Redaren skall bevisligen till registermyndigheten anmäla

1) de uppgifter som anges i 13 b §, när registreringsskyldigheten börjar i och med att ett fartyg blir finskt,

2) ändringar i de uppgifter som anges i 13 b § senast 30 dagar efter att ändringen skett, samt

3) den nya flaggstaten, ifall redaren avför ett fartyg från det finska fartygsregistret.

Redaren eller fartygets befälhavare skall

1) förvara historikdokumentet ombord på fartyget och tillåta att en behörig inspektör när som helst granskar det, samt

2) lämna historikdokumentet ombord på fartyget när fartyget övergår till en annan flaggstat eller säljs till en ny ägare, när en ny hyrestagare hyr fartyget utan besättning eller när en annan redare tar över ansvaret för fartygets användning.

13 d §

Registermyndighetens skyldigheter

Registermyndigheten skall

1) i registret införa de uppgifter om fartyget som avses i 13 b § och de ändringar som skett i dessa uppgifter,

2) för fartyget utfärda ett historikdokument som grundar sig på registret,

3) genom att korrigera, uppdatera eller rätta dokumentet informera fartyget om ändringen av en registrerad uppgift så fort som möjligt och senast inom tre månader från det att ändringen skett,

4) när den i 3 punkten avsedda behandlingen fördröjs, vid behov ålägga redaren eller fartygets befälhavare att rätta det dokument som finns ombord på fartyget när en registrerad uppgift ändras och meddela registermyndigheten rättelsen,

5) i registret införa de relevanta uppgifter som ges av en utländsk myndighet när ett fartyg överförs till det finska registret, samt

6) så fort som möjligt sända de registeruppgifter som gäller ett fartyg som övergår till en annan stats flagg till administrationen i den nya flaggstaten.

13 e §

Tillämpningen av lagens övriga bestämmelser

Vad som bestäms i 1 § 3 mom., 4 § 1 och 3 mom., 12 och 13 §, 16 § 2 mom., 28 § 1 mom. samt 30—32, 42, 44 och 45 § tillämpas på motsvarande sätt på historikregistret. På en sådan anmälan som avses i detta kapitel tillämpas vad som i 22 § 1 mom. bestäms om komplettering av ansökan.

Kommunikationsministeriet fastställer det formulär som skall användas för historikregistret och historikdokumentet.

13 f §

Rättelseyrkande och ändringssökande

En part som är missnöjd med ett beslut som registermyndigheten fattat i ett ärende som gäller historikregistret får inom 30 dagar efter att ha fått del av beslutet yrka rättelse hos den som fattat beslutet.

I ett beslut genom vilket ett rättelseyrkande avslagits får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen i enlighet med vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om sökande av ändring.

43 §

Straffstadganden

En redare som inte inom utsatt tid gör en anmälan som avses i 13 c § 1 mom. eller som bryter mot den förpliktelse om vilken föreskrivs i 13 c § 2 mom., eller ett fartygs befälhavare som bryter mot den förpliktelse om vilken föreskrivs i 13 c § 2 mom. skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot fartygsregisterlagen* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud som har meddelats eller en förpliktelse som har ålagts med stöd av denna lag och som förenats med vite, kan inte dömas till straff för samma gärning.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om gränsbevakningsväsendet

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen av den 12 mars 1999 om gränsbevakningsväsendet (320/1999) en ny 9 a § som följer:

9 a §

Gränsbevakningsväsendets uppgifter och särskilda befogenheter för ökande av säkerheten ombord på fartyg och i hamnanläggningar

I fråga om gränsbevakningsväsendets uppgifter för ökande av säkerheten ombord på fartyg och i hamnanläggningar bestäms i lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (/), nedan lagen om sjöfartsskydd.

Gränsbevakningsväsendet är utan hinder av vad som i denna lag bestäms om gränsbevakningsväsendets bevakningsområde behörigt att utföra de i lagen om sjöfartsskydd avsedda upp-

gifter som gäller säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamn.

Gränsbevakningsväsendet har i de situationer som avses i lagen om sjöfartsskydd och i vilka ett sådant hot mot säkerheten som avses i lagen har uppdagats sådana befogenheter som polisen enligt 2 kap. i polislagen har för att avvärja ett sådant hot mot säkerheten som riktar sig mot ett fartyg som är till havs och mot dess passagerare, om befogenheterna inte begränsas av en polisman som tillhör befälet.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 8 juni 2004